

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA 2009/50/ES

z dne 25. maja 2009

o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

Ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti točk (3)(a) in (4) prvega pododstavka člena 63 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za postopno vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice Pogodba določa ukrepe, ki jih je treba sprejeti na področjih azila, priseljevanja in varstva pravic državljanov tretjih držav.
- (2) Pogodba določa, da mora Svet sprejeti ukrepe o politiki priseljevanja v zvezi s pogoji za vstop in prebivanje, standardi glede postopkov držav članic za izdajo vizumov za dolgoročno bivanje in dovoljenj za prebivanje in ukrepi, ki določajo pravice in pogoje, pod katerimi lahko državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, prebivajo v drugih državah članicah.
- (3) Evropski svet je marca 2000 v Lizboni postavil cilj, da Skupnost do leta 2010 postane najbolj konkurenčno in dinamično na znanju temelječe gospodarstvo na svetu, sposobno trajnostne gospodarske rasti s številnejšimi in boljšimi delovnimi mesti ter z večjo socialno kohezijo. Ukrepe, da bi privabili in obdržali visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, kot del pristopa, ki temelji na

potrebah držav članic, bi bilo treba razumeti v širšem smislu, kot je bil zastavljen z Lizbonsko strategijo in s Sporočilom Komisije z dne 11. decembra 2007 o integriranih smernicah za rast in delovna mesta.

- (4) V Haaškem programu, ki ga je Evropski svet sprejel 4. in 5. novembra 2004, je bilo navedeno, da bo zakonito priseljevanje igralo pomembno vlogo pri spodbujanju na znanju temelječega gospodarstva v Evropi in spodbujanju gospodarskega razvoja ter bo tako prispevalo k uresničevanju Lizbonske strategije. Evropski Svet je pozval Komisijo, naj predloži načrt politike zakonitega priseljevanja, ki bo zajel tudi sprejemne postopke in tako omogočil hitro odzivanje na nihajoče potrebe po priseljenjski delovni sili na trgu delovne sile.
- (5) Evropski svet z dne 14. in 15. decembra 2006 se je dogovoril o številnih ukrepih za leto 2007, med katerimi je razvoj dobro vodene migracijske politike, ki bo v celoti upoštevala nacionalne pristojnosti in hkrati državam članicam omogočila izpolnitev sedanjih in prihodnjih potreb na področju delovne sile.
- (6) Za doseganje ciljev Lizbonske strategije je pomembno tudi znotraj Unije spodbujati mobilnost visokokvalificiranih delavcev, ki so državljani Unije, zlasti iz držav članic, ki so pristopile v letih 2004 in 2007. Države članice morajo pri izvajanju te direktive spoštovati načelo prednostne obravnave v Skupnosti, kot je določeno zlasti v ustreznih določbah Aktov o pristopu iz 2003 in 2005.
- (7) Namen te direktive je prispevati k doseganju omenjenih ciljev in pomanjkanje delovne sile reševati s spodbujanjem sprejema in mobilnosti – za namene visokokvalificirane zaposlitve – za državljane tretjih držav za bivanje, daljše od treh mesecev, da bi Skupnost postala privlačnejša za take delavce iz celega sveta ter ohranila svojo konkurenčnost in gospodarsko rast. Za doseganje teh ciljev je treba poenostaviti sprejem visokokvalificiranih delavcev in njihovih družin na način, da se vzpostavi pospešeni postopek za sprejem in dodelijo enake socialne in ekonomske pravice kot jih uživajo državljani države članice gostiteljice na številnih področjih. Upoštevati je treba tudi prednostne naloge, potrebe trga delovne sile

⁽¹⁾ Mnenje z dne 20. novembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 9. julija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Mnenje z dne 18. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

in sprejemno zmogljivost držav članic. Ta direktiva ne bi smela posegati v pristojnost držav članic za ohranitev ali uvedbo novih nacionalnih dovoljenj za prebivanje za kateri koli namen zaposlitve. Zadevni državljani tretjih držav bi morali imeti možnost, da zaprosijo za pridobitev modre karte EU ali nacionalnega dovoljenja za prebivanje. Poleg tega ta direktiva ne bi smela vplivati na možnost, da imetnik modre karte EU uživa dodatne pravice in ugodnosti, ki so lahko predpisane v nacionalnem pravu in ki so skladne s to direktivo.

- (8) Direktiva ne bi smela posegati v pravico držav članic za določitev obsega sprejema državljanov tretjih držav, ki vstopajo na njeno ozemlje zaradi visokokvalificirane zaposlitve. Vključevati bi morala tudi državljane tretjih držav, ki želijo ostati na ozemlju države članice zaradi opravljanja plačane gospodarske dejavnosti in zakonito prebivajo v tej državi članici na podlagi drugih programov, kot so študentje, ki so pravkar zaključili svoj študij ali raziskovalci, sprejeti v skladu z Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja ⁽²⁾, ter ne uživajo stalnega dostopa do trga delovne sile države članice v skladu s pravom Skupnosti ali nacionalnim pravom. Poleg tega glede obsega sprejema države članice ohranijo možnost, da ne podelijo dovoljenj za prebivanje za namene zaposlitve na splošno, ali pa za nekatere poklice, gospodarske sektorje ali regije.
- (9) Za namen te direktive bi se za oceno, ali ima zadevni državljan tretje države visokošolsko izobrazbo, lahko primerjalno navedli ravni 5a in 6 ISCED („International Standard Classification of Education“) 1997.
- (10) Ta direktiva bi morala zagotoviti prožen vstopni sistem, ki temelji na povpraševanju, na podlagi objektivnih meril, kot so najnižji plačni prag, primerljiv z ravni plač v državah članicah, in poklicnih kvalifikacij. Opredelitev skupnega najnižjega imenovalca za plačni prag je potrebna, da se zagotovi najnižja skupna raven pri pogojih za sprejem po vsej Skupnosti. Plačni prag določa najnižjo raven, države članice pa lahko opredelijo višji

plačni prag. Države članice bi morale svoj prag določiti v skladu s stanjem in organizacijo na njihovih trgih delovne sile in njihovimi splošnimi politikami priseljevanja. Lahko se določijo odstopanja od splošnega sistema v smislu plačnega praga za posebne poklice, za katere zadevna država članica meni, da obstaja posebno veliko pomanjkanje razpoložljive delovne sile, in kadar ti poklici sodijo v glavno skupino 1 in 2 klasifikacije ISCO („International Standard Classification of Occupation“).

- (11) Namen te direktive je le opredelitev pogojev vstopa in prebivanja za državljane tretjih držav zaradi visokokvalificirane zaposlitve v okviru sistema modre karte EU, vključno z merili upravičenosti, povezanimi s plačnim pragom. Edini namen tega plačnega praga je pripomoči, da se ob upoštevanju statističnega opazovanja Komisije (Eurostat) ali zadevnih držav članic določi obseg modre karte EU, ki jo na podlagi skupnih pravil vzpostavi vsaka država članica. Namen direktive ni določanje plač in zato ne more odstopati niti od pravil ali praks na ravni držav članic niti od kolektivnih pogodb ter ne predstavlja kakršnegakoli usklajevanja na tem področju. Ta direktiva v celoti spoštuje pristojnosti držav članic, zlasti na področju zaposlovanja, dela in socialnih zadev.
- (12) Ko se država članica odloči sprejeti državljan tretje države, ki izpolnjuje ustrezna merila, mora državljan tretje države, ki je zaprosil za modro karto EU, prejeti posebno dovoljenje za prebivanje, določeno v tej direktivi, ki naj bi omogočilo postopen dostop do trga delovne sile ter pravic do prebivanja in mobilnosti zanj in za njegovo družino. V roku za odločitev o vlogi za modro karto EU ne bi smelo biti zajeto obdobje, potrebno za priznanje poklicnih kvalifikacij, ali čas, potreben za izdajo vizuma, če je ta potreben. Ta direktiva ne posega v nacionalne postopke za priznavanje diplom. Imenovanje pristojnih organov v skladu s to direktivo ne posega v vlogo in pristojnosti drugih nacionalnih organov in, kjer je to ustrezno, socialnih partnerjev v zvezi s preučitvijo vloge in odločitvijo o njej.
- (13) Oblika modre karte EU bi morala biti v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenj za prebivanje za državljane tretjih držav ⁽³⁾, ki državam članicam omogoča tudi dodatno pojasnitev, pod katerimi pogoji lahko oseba dela.

⁽¹⁾ UL L 375, 23.12.2004, str. 12.

⁽²⁾ UL L 289, 3.11.2005, str. 15.

⁽³⁾ UL L 157, 15.6.2002, str. 1.

- (14) Državljanom tretjih držav, ki imajo veljavno potno listino in modro karto EU, izdano v državi članici, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, bi bilo treba omogočiti vstop na ozemlje druge države članice, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, in svobodno gibanje na tem ozemlju za obdobje do treh mesecev v skladu z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) ⁽¹⁾ in členom 21 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.
- (15) Poklicno in geografsko mobilnost visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav bi bilo treba priznati kot osnovni mehanizem za izboljšanje učinkovitosti na trgu delovne sile, preprečevanje pomanjkanja kvalificiranih delavcev in izravnano razvojnih neravnovesij v regijah. Poklicno mobilnost visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav bi bilo treba zaradi spoštovanja načela prednostne obravnave v Skupnosti in v izogib zlorabam sistema omejiti na prvi dve leti zakonite zaposlitve v državi članici.
- (16) Ta direktiva v celoti spoštuje enako obravnavo državljanov držav članic in imetnikov modre karte EU glede plače, če so v primerljivem položaju.
- (17) Enaka obravnava imetnikov modre karte EU ne zajema ukrepov s področja poklicnega usposabljanja, ki so zajeti v programih socialne pomoči.
- (18) Imetniki modre karte EU bi morali biti upravičeni do enake obravnave glede socialne varnosti. Področja socialne varnosti so opredeljena v Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽²⁾. Uredba Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva ⁽³⁾, razširja določbe Uredbe (EGS) št. 1408/71 na državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo v Skupnosti in so v čezmejnem položaju. Določbe o enaki obravnavi glede socialne varnosti v tej direktivi neposredno veljajo tudi za osebe, ki na ozemlje države članice vstopajo neposredno iz tretje države, če zadevna oseba zakonito prebiva kot imetnik veljavne modre karte EU, vključno v obdobjučasne brezposelnosti, ter če izpolnjuje pogoje, določene v nacionalni zakonodaji, da je upravičena do zadevnih socialnovarstvenih dajatev.
- Kljub temu ta direktiva imetniku modre karte EU ne bi smela dodeliti več pravic, kot jih je že predvidenih v obstoječi zakonodaji Skupnosti na področju socialne varnosti za državljane tretjih držav, katerih položaj ureja zakonodaja več kot ene države članice. Ta direktiva tudi ne bi smela dodeljevati pravic v zvezi z razmerami izven področja uporabe zakonodaje Skupnosti, na primer v zvezi z družinskimi člani, ki prebivajo v tretji državi.
- (19) Poklicne kvalifikacije, ki jih je državljan tretjih držav pridobil v drugi državi članici, bi bilo treba priznati na enak način kot za državljane Unije. Kvalifikacije, pridobljene v tretji državi, pa bi bilo treba upoštevati v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽⁴⁾.
- (20) Med prvim obdobjem zakonitega prebivanja visokokvalificiranega delavca iz tretje države bi bilo treba nadzorovati geografsko mobilnost znotraj Skupnosti, ki mora temeljiti na povpraševanju. Predvideti bi bilo treba odstopanja od Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas ⁽⁵⁾, da geografsko mobilni visokokvalificirani delavci iz tretjih držav, ki še niso pridobili statusa rezidenta za daljši čas ES iz navedene direktive, niso postavljeni v slabši položaj ter da se spodbudita geografska in krožna migracija.
- (21) Treba bi bilo spodbujati in ohraniti mobilnost visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav med Skupnostjo in njihovimi državami izvora. Predvideti bi bilo treba odstopanja od Direktive 2003/109/ES z namenom podaljšanja obdobja odsotnosti z ozemlja Skupnosti, ki se pri obdobju zakonitega in nepretrganega prebivanja, potrebna za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas ES, ne šteje kot prekinitev. Obdobja odsotnosti, daljša od tistih, ki so predvidena v Direktivi 2003/109/ES, bi bilo treba dovoliti tudi po tem, ko so visokokvalificirani delavci iz tretjih držav pridobili status rezidenta za daljši čas ES, da bi se spodbudila njihova krožna migracija.

⁽¹⁾ UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2.

⁽³⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

(22) Države članice bi se morale pri izvajanju te direktive vzdržati politike aktivnega zaposlovanja iz držav v razvoju v sektorjih, ki trpijo zaradi pomanjkanja osebja. Politike etičnega kadrovanja in načela, ki veljajo za delodajalce iz javnega in zasebnega sektorja, bi bilo treba razviti v ključnih sektorjih, na primer v zdravstvenem sektorju, kot je poudarjeno v sklepih Sveta in držav članic z dne 14. maja 2007 o Evropskem akcijskem programu za odpravo velikega pomanjkanja zdravstvenih delavcev v državah v razvoju (2007–2013), oziroma v sektorju izobraževanja. Te bi bilo treba okrepiti z razvojem in uporabo mehanizmov, smernic in drugih orodij, po potrebi za spodbujanje krožne in začasne migracije, ter drugih ukrepov, ki bi zmanjšali negativne vplive na najmanjšo možno raven in čim bolj povečali pozitivne vplive visokokvalificiranega priseljevanja na države v razvoju, da bi se „beg možganov“ spremenil v „vrnitev možganov“.

(23) Ugodnejši pogoji za združitev družine in dostop do dela za zakonca bi moral biti temeljni element te direktive, katere namen je privabiti visokokvalificirane delavce tretjih držav. Da bi ta cilj dosegli, bi bilo treba predvideti posebna odstopanja od Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine⁽¹⁾. Odstopanje, vključeno v člen 15(3) te direktive, ne izključuje možnosti, da države članice za družinske člane imetnika modre karte EU ohranijo ali uvedejo integracijske pogoje in ukrepe, vključno z učenjem jezika.

(24) Predvideti bi bilo treba posebne določbe o poročanju, da se spremlja izvajanje te direktive zato, da se opredelijo in po možnosti preprečijo morebitni vplivi „bega možganov“ v državah v razvoju, da bi se izognilo „tratenju možganov“ (*brain waste*). Države članice bi morale Komisiji vsako leto predložiti ustrezne podatke v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti⁽²⁾.

(25) Ker ciljev te direktive, to je vzpostavitve posebnega postopka sprejema in sprejetja pogojev za vstop in prebivanje, ki veljajo za državljane tretjih držav za prebivanja v državah članicah, daljša od treh mesecev za namene visokokvalificirane zaposlitve in za njihove družinske člane, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, še posebej glede zagotavljanja mobilnost med državami članicami, in ker te cilje lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz

navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(26) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana še posebej v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji, in upoštevana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

(27) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o boljši pripravi zakonodaje⁽³⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in javno objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(28) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola, ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(29) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Namen te direktive je določiti:

(a) pogoje, ki veljajo za državljane tretjih držav kot imetnike modre karte EU in njihove družinske člane za vstop na ozemlje držav članic in prebivanje na tem ozemlju, ki je daljše od treh mesecev, za namene visokokvalificirane zaposlitve;

(b) pogoje za vstop in prebivanje za državljane tretjih držav in njihove družinske člane iz točke (a) v državah članicah, ki niso prva država članica.

⁽¹⁾ UL L 251, 3.10.2003, str. 12.

⁽²⁾ UL L 199, 31.7.2007, str. 23.

⁽³⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

- (a) „državljan tretje države“ pomeni vsako osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe;
- (b) „visokokvalificirana zaposlitev“ pomeni zaposlitev osebe, ki:
- je v zadevni državi članici zaščitena kot zaposlena oseba v okviru nacionalne zakonodaje o zaposlovanju in/ali v skladu z nacionalno prakso, ne glede na pravno razmerje, za namen opravljanja dejanskega in učinkovitega dela za drugo osebo ali pod njenim vodstvom,
  - prejme plačilo in
  - ima zahtevana ustrezna in posebna znanja, potrjena z visokimi poklicnimi kvalifikacijami;
- (c) „modra karta EU“ pomeni dovoljenje z nazivom „modra karta EU“, ki imetniku omogoča, da v skladu s pogoji te direktive prebiva in dela na ozemlju države članice;
- (d) „prva država članica“ pomeni državo članico, ki je državljanu tretje države prva izdala „modro karto EU“;
- (e) „druga država članica“ pomeni vsako državo članico, ki ni prva država članica;
- (f) „družinski člani“ pomeni državljane tretjih držav, kot so opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2003/86/ES;
- (g) „visoke poklicne kvalifikacije“ pomeni kvalifikacije, potrjene z dokazilom o visokošolski izobrazbi ali, z odstopanjem, kadar je predvideno v nacionalni zakonodaji, izkazane z najmanj petimi leti poklicnih izkušenj, primerljivih z visokošolsko izobrazbo in ki ustrezajo poklicu ali sektorju, določenemu v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev;
- (h) „visokošolska izobrazba“ pomeni vsako diplomo, spričevalo ali drugo dokazilo, ki ga je izdal pristojni organ in ki potrjuje uspešen zaključek posrednješolskega visokošolskega programa, namreč celoto tečajev, ki jih zagotavlja izobraževalna ustanova, ki jo država, v kateri ima izobraževalna ustanova sedež, priznava kot visokošolsko ustanovo. Za namene te direktive se visokošolska kvalifikacija upošteva pod pogojem, da je študijski program, s katerim se le-ta pridobi, trajal najmanj tri leta;

(i) „poklicne izkušnje“ pomeni dejansko in zakonito opravljanje zadevnega poklica.

(j) „reguliran poklic“ pomeni reguliran poklic, kot je opredeljen v členu 3(1) (a) Direktive 2005/36/ES.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za sprejem na ozemlje države članice za namen visokokvalificirane zaposlitve v skladu s pogoji te direktive.

2. Ta direktiva se ne uporablja za državljane tretjih držav, ki:

- (a) imajo pravico bivati v državi članici zaradi začasnega varstva ali so zaprosili za dovolitev prebivanja na tej podlagi in čakajo na odločitev o njihovem statusu;
- (b) uživajo mednarodno zaščito v skladu z Direktivo Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ⁽¹⁾ ali so zaprosili za mednarodno zaščito v skladu z navedeno direktivo, o njihovi vlogi pa še ni bilo dokončno odločeno;
- (c) uživajo zaščito v skladu z nacionalno zakonodajo, mednarodnimi obveznostmi ali prakso države članice ali so zaprosili za zaščito v skladu z nacionalno zakonodajo, mednarodnimi obveznostmi ali prakso držav članic, o njihovi vlogi pa še ni bilo dokončno odločeno;
- (d) zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci v smislu Direktive 2005/71/ES zaradi izvedbe raziskovalnega projekta;
- (e) so družinski člani državljanov Unije in so uveljavili ali uveljavljajo svojo pravico do prostega gibanja v Skupnosti v skladu z Direktivo 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ⁽²⁾;
- (f) imajo v državi članici status rezidenta za daljši čas v skladu z Direktivo 2003/109/ES in uveljavljajo svojo pravico do prebivanja v drugi državi članici zaradi opravljanja gospodarske dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba;

⁽¹⁾ UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

⁽²⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

- (g) vstopijo v državo članico v skladu z zavezami iz mednarodnega sporazuma, ki omogoča vstop in začasno prebivanje določenim kategorijam fizičnih oseb zaradi trgovine in naložb;
- (h) so bili sprejeti na ozemlje države članice kot sezonski delavci;
- (i) katerih izgon je bil odložen zaradi dejanskih ali pravnih razlogov;
- (j) ki so zajeti v Direktivi 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev ⁽¹⁾, dokler so napoteni na ozemlje zadevne države članice.

Ta direktiva se prav tako ne uporablja za državljane tretjih in njihove družinske člane ne glede na njihovo državljanstvo, ki imajo v skladu s pogodbami med Skupnostjo in njenimi državami članicami ter temi tretjimi državami pravico do prostega gibanja, ki je enakovredna pravici državljanov Unije.

3. Ta direktiva ne posega v kateri koli sporazum med Skupnostjo in/ali njenimi državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi, v katerem so navedeni poklici, ki naj jih ta direktiva ne zajema, da se zagotovi etično zaposlovanje v sektorjih, ki trpijo zaradi pomanjkanja osebja, na način, da se zaščitijo človeški viri v državah v razvoju, ki so podpisnice teh sporazumov.

4. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da izdajajo druga dovoljenja za prebivanje, ki niso modra karta EU, za kateri koli namen zaposlitve. Takšna dovoljenja za prebivanje ne dajejo pravice do prebivanja v drugi državi članici, kot je predvideno v tej direktivi.

Člen 4

Ugodnejše določbe

1. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v ugodnejše določbe:
  - (a) zakonodaje Skupnosti, vključno z dvostranskimi in večstranskimi sporazumi, sklenjenimi med Skupnostjo ali Skupnostjo in njenimi državami članicami ter eno ali več tretjimi državami;
  - (b) dvostranskih ali večstranskih sporazumov, sklenjenih med eno ali več državami članicami in eno ali več tretjimi državami.
2. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da sprejmejo ali ohranijo ugodnejšo ureditev za osebe, za katere se uporablja, glede naslednjih določb te direktive:

- (a) člen 5(3) pri uporabi člena 18;
- (b) členi 11, drugi stavek člena 12(1), 12(2), 13, 14, 15 in 16(4).

POGLAVJE II

POGOJI ZA SPREJEM

Člen 5

Merila za sprejem

1. Brez poseganja v člen 10(1) državljan tretje države, ki zaprosi za modro karto EU pod pogoji te direktive:

- (a) predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi, kakor to določa nacionalna zakonodaja, ali zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev za obdobje najmanj enega leta v zadevni državi članici;
- (b) predloži potrdilo, da izpolnjuje pogoje, določene v skladu z nacionalno zakonodajo za državljane Unije, za opravljanje reguliranega poklica, opredeljenega v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, kakor to določa nacionalna zakonodaja;
- (c) za neregulirane poklice predloži dokumentacijo, ki potrjuje ustrezne visoke poklicne kvalifikacije v poklicni dejavnosti ali sektorju, opredeljenem v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, kakor to določa nacionalna zakonodaja;
- (d) predloži veljavno potno listino, kakor to določa nacionalna zakonodaja, prošnjo za vizum ali vizum, če je potreben, ter po potrebi dokazilo o veljavnem dovoljenju za prebivanje ali nacionalnem vizumu za dolgoročno prebivanje. Države članice lahko zahtevajo, da je potna listina veljavna toliko časa, da zajema najmanj začetno trajanje dovoljenja za prebivanje;
- (e) predloži dokazilo o zdravstvenem zavarovanju oziroma če je tako določeno v nacionalni zakonodaji, zaprosilo za zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, za katera so običajno zavarovani državljani zadevne države članice, za obdobje, v katerem takšno zdravstveno zavarovanje in ustrezna upravičenost do storitev nista zagotovljena s pogodbo o zaposlitvi ali na njeni podlagi;
- (f) ne predstavlja nevarnosti za javni red, javno varnost ali javno zdravje.

⁽¹⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

2. Države članice lahko od prosilca zahtevajo, da navede svoj naslov na ozemlju zadevne države članice.

3. Poleg pogojev iz odstavka 1, bruto letna plača, ki izhaja iz mesečne ali letne plače, opredeljene v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, ne sme biti nižja od ustreznega plačnega praga, ki ga za ta namen določijo in objavijo države članice in predstavlja vsaj 1,5-kratnik povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici.

4. Države članice lahko pri izvajanju odstavka 3 zahtevajo, da so izpolnjeni vsi pogoji iz veljavnih zakonov, kolektivnih pogodb ali praks v ustreznih poklicnih panogah za visokokvalificirano zaposlitev.

5. Z odstopanjem od odstavka 3 in za zaposlitev v poklicih, v katerih obstaja posebna potreba po delavcih iz tretjih držav in ki pripadajo glavnima skupinama 1 in 2 ISCO, je plačni prag lahko določen v višini vsaj 1,2-kratnika povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici. V tem primeru zadevna država članica vsako leto Komisiji sporoči seznam poklicev, za katere je uvedla odstopanje.

6. Ta člen ne posega v veljavne kolektivne pogodbe ali prakse na zadevnih poklicnih področjih za visokokvalificirane zaposlitve.

Člen 6

Obseg sprejema

Ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic do določitve obsega sprejema državljanov tretjih držav, ki vstopajo na njeno ozemlje za namene visokokvalificirane zaposlitve.

POGLAVJE III

MODRA KARTA EU, POSTOPEK IN PREGLEDNOST

Člen 7

Modra karta EU

1. Modra karta EU se izda državljanu tretje države, ki je zanj zaprosil in izpolnjuje zahteve iz člena 5 ter o kateri so pristojni organi sprejeli pozitivno odločitev v skladu s členom 8.

Zadevna država članica nudi državljanu tretje države vse potrebno za pridobitev potrebnih vizumov.

2. Država članica določi standardno obdobje veljavnosti modre karte EU, ki bo od enega do štirih let. Če pogodba o zaposlitvi zajema krajše obdobje, se modra karta EU izda ali podaljša za obdobje trajanja pogodbe o zaposlitvi in dodatne tri mesece.

3. Modro karto EU izdajo pristojni organi države članice v enotni obliki, določeni v Uredbi (ES) št. 1030/2002. V skladu s točko (a) 7.5–9 iz Priloge k navedeni uredbi države članice v modri karti EU ustrezno določijo pogoje za dostop do trga delovne sile, kot je določeno v členu 12(1) te direktive. V rubriko „vrsta dovoljenja“ v dovoljenju za prebivanje države članice vpišejo „modra karta EU“.

4. V obdobju veljavnosti modre karte EU je njen imetnik upravičen do:

(a) vstopa, ponovnega vstopa in prebivanja na ozemlju države članice, ki izda modro karto EU;

(b) pravic, ki so podeljene s to direktivo.

Člen 8

Razlogi za zavrnitev

1. Države članice zavrnejo vlogo za modro karto EU, kadar prosilec ne izpolnjuje pogojev iz člena 5 ali kadar je bila predložena dokumentacija pridobljena na goljufiv način oziroma je bila ponarejena ali prirejena.

2. Države članice lahko pred sprejetjem odločitve o vlogi za modro karto EU in kadar obravnavajo podaljšanja ali odobritve v skladu s členom 12(1) in (2) v času prvih dveh let zakonite zaposlitve imetnika modre karte EU preučijo razmere na svojem trgu delovne sile in uporabijo svoje nacionalne postopke za zahteve za zasedbo prostega delovnega mesta.

Države članice lahko preverijo, ali zadevnega prostega delovnega mesta ne more zasesti delovna sila iz države članice ali Skupnosti, državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo v tej državi članici in so že del njenega trga delovne sile v skladu z zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo, ali rezidenti za daljši čas ES, ki se želijo v to državo članico preseliti zaradi visokokvalificirane zaposlitve v skladu s poglavjem III Direktive 2003/109/ES.

3. Vloga za modro karto EU je lahko nesprejemljiva tudi iz razlogov iz člena 6.

4. Države članice lahko zavrnejo vlogo za modro karto EU, da bi zagotovile etično zaposlovanje v sektorjih, kjer v državah izvora primanjkuje usposobljenih delavcev.

5. Države članice lahko zavrnejo vlogo za modro karto EU, če je bil delodajalec kaznovan v skladu z nacionalno zakonodajo zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonitega zaposlovanja.

Člen 9

Odvzem ali zavrnitev podaljšanja modre karte EU

1. Države članice odvzamejo ali zavrnejo podaljšanje modre karte EU, izdane na podlagi te direktive, v naslednjih primerih:

(a) če je bila pridobljena na goljufiv način oziroma je bila ponarejena ali prirejena;

(b) če se izkaže, da imetnik ni izpolnjeval ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop in prebivanje iz te direktive ali da v državi prebiva v nasprotju z namenom, za katerega je bil sprejet;

(c) če imetnik ni spoštoval omejitev iz člena 12(1) in (2) ter člena 13.

2. Neobveščanje v skladu z drugim pododstavkom člena 12(2) in členom 13(4) ne velja za zadosten razlog za odvzem ali zavrnitev podaljšanja modre karte EU, če imetnik lahko dokaže, da pristojni organi njegovega obvestila niso prejeli zaradi razlogov, na katere imetnik ni mogel vplivati.

3. Države članice lahko odvzamejo ali zavrnejo podaljšanje modre karte EU, izdane na podlagi te direktive, v naslednjih primerih:

(a) zaradi razlogov javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja;

(b) kadar imetnik modre karte EU nima zadostnih sredstev za lastno vzdrževanje in po potrebi vzdrževanje svojih družinskih članov, ne da bi koristil sistem socialne pomoči zadevne države članice. Države članice ta sredstva ocenijo glede na njihovo naravo in rednost, upoštevajo pa lahko tudi raven minimalne nacionalne plače, pokojnine in število družinskih članov zadevne osebe. Te ocene ne izvedejo med obdobjem brezposelnosti iz člena 13;

(c) če zadevna oseba ni sporočila svojega naslova;

(d) če imetnik modre karte EU zaprosi za socialno pomoč, če ga je država članica o tem vnaprej ustrezno pisno obvestila.

Člen 10

Prošnja za sprejem

1. Države članice določijo, ali vlogo za pridobitev modre karte EU vložijo državljani tretje države in/ali njegov delodajalec.

2. Vloga se obravnava in preuči bodisi, če zadevni državljani tretje države prebiva izven ozemlja države članice, v katero želi vstopiti, ali če kot imetnik veljavnega dovoljenja za prebivanje ali nacionalnega vizuma za dolgoročno prebivanje že zakonito prebiva v tej državi članici.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice v skladu s svojo nacionalno zakonodajo sprejmejo vlogo, ki je predložena, ko zadevni državljani tretje države nima veljavnega dovoljenja za prebivanje, vendar je zakonito prisoten na njenem ozemlju.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice določijo, da se vloga lahko predloži izključno zunaj njenega ozemlja le, če so takšne omejitve – bodisi za vse državljane tretjih držav ali za posebne kategorije državljanov tretjih držav – že določene v obstoječi nacionalni zakonodaji v času sprejetja te direktive.

Člen 11

Postopkovna jamstva

1. Pristojni organi držav članic sprejmejo odločitev o popolni vlogi za modro karto EU in o tem čim prej in najpozneje v 90 dneh po tem, ko je bila vloga vložena, uradno pisno obvestijo prosilca v skladu s postopki uradnega obveščanja iz nacionalne zakonodaje zadevne države članice.

Z nacionalno zakonodajo zadevne države članice se določijo vse posledice v primeru, da se do konca obdobja, predvidenega v prvem pododstavku, ne sprejme nobena odločitev.

2. Kadar so informacije ali dokumenti, predloženi v vlogi, pomanjkljivi, pristojni organi prosilca uradno obvestijo o dodatnih zahtevanih informacijah in določijo razumen rok za njihovo predložitev. Obdobje iz odstavka 1 se prekine, dokler organi ne prejmejo dodatnih zahtevanih informacij ali dokumentov. Vloga se lahko zavrne, če dodatne informacije ali dokumenti niso predloženi v roku.

3. O vsaki odločitvi o zavrnitvi vloge za izdajo modre karte EU, odločitvi o nepodaljšanju ali odvzemu modre karte EU se uradno pisno obvesti zadevnega državljanja tretje države in po potrebi njegovega delodajalca v skladu s postopki uradnega obveščanja po ustrezni nacionalni zakonodaji; vsako takšno odločitev je mogoče pravno izpodbijati v zadevni državi članici, v skladu z nacionalno zakonodajo. V uradnem obvestilu so navedeni razlogi za odločitev, možna pravna sredstva in rok za ukrepanje.

POGLAVJE IV

PRAVICE

Člen 12

Dostop do trga delovne sile

1. V prvih dveh letih zakonite zaposlitve imetnika modre karte EU v zadevni državi članici se dostop do trga delovne sile za zadevno osebo omeji na opravljanje plačanih zaposlitvenih dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje za sprejem iz člena 5. Po teh prvih dveh letih lahko države članice zadevni osebi odobrijo enako obravnavo kot za državljane, kar zadeva dostop do visokokvalificirane zaposlitve.

2. Menjava delodajalca v prvih dveh letih zakonite zaposlitve v zadevni državi članici imetnika modre karte EU je možna s predhodno pisno odobrijo pristojnih organov države članice prebivanja v skladu z nacionalnimi postopki in v rokih iz člena 11(1). Spremembe, ki vplivajo na pogoje za sprejem, je treba vnaprej sporočiti ali, če tako določa nacionalna zakonodaja, vnaprej odobriti.

Po poteku prvih dveh let, kadar država članica ne izkoristi možnosti iz odstavka 1 v zvezi z enako obravnavo, zadevna oseba v skladu z nacionalnimi postopki sporoči spremembe, ki vplivajo na pogoje iz člena 5, organom države članice prebivanja.

3. Država članica lahko ohrani omejitve glede dostopa do zaposlitve, kadar takšne zaposlitvene dejavnosti pomenijo občasno udeležbo pri izvajanju javnih pooblastil in pristojnost za zaščito splošnih interesov države in ko so te dejavnosti v skladu z obstoječo nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti pridržane za njene državljane.

4. Država članica lahko ohrani omejitve glede dostopa do zaposlitvenih dejavnosti v primerih, kadar so te dejavnosti v skladu z obstoječo nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti pridržane za njene državljane, državljane Unije ali držav EGP.

5. Ta člen se uporablja brez poseganja v načelo prednostne obravnave v Skupnosti, kot je navedeno v ustreznih določbah Aktov o pristopu iz 2003 in 2005, zlasti v zvezi s pravicami državljanov zadevnih držav članic do dostopa do trga delovne sile.

Člen 13

Začasna brezposelnost

1. Brezposelnost sama po sebi ni razlog za odvzem modre karte EU, razen če obdobje brezposelnosti presega tri zaporedne mesece ali če oseba v obdobju veljavnosti modre karte EU več kot enkrat ostane brez zaposlitve.

2. Imetnik modre karte EU v obdobju iz odstavka 1 lahko išče zaposlitev ali se zaposli v skladu s pogoji iz člena 12.

3. Države članice imetniku modre karte EU dovolijo, da ostane na njihovem ozemlju, dokler se ne odobri ali zavrne potrebna odobritev na podlagi člena 12(2). Z obvestilom iz člena 12(2) se obdobje brezposelnosti samodejno prekine.

4. Imetnik modre karte EU pristojne organe države članice prebivanja v skladu z ustreznimi nacionalnimi postopki obvesti o začetku obdobja brezposelnosti.

Člen 14

Enaka obravnavo

1. Imetniki modre karte EU so upravičeni do enake obravnave kot državljani države članice, ki je izdala modro karto, glede:

- (a) delovnih pogojev, vključno s plačo in odpovedjo, ter zdravstvenih in varnostnih zahtev na delovnem mestu;
- (b) svobode združevanja, pripadnosti in članstva v organizaciji, ki zastopa delavce ali delodajalce, ali članstva v kateri koli organizaciji, katere člani opravljajo poseben poklic, vključno s ugodnostmi, ki jih nudijo te organizacije, brez poseganja v nacionalne predpise o javnem redu in javni varnosti;
- (c) izobraževanja in poklicnega usposabljanja;
- (d) priznavanja diplom, spričeval in drugih poklicnih kvalifikacij v skladu z ustreznimi nacionalnimi postopki;
- (e) določb nacionalne zakonodaje glede področij socialne varnosti, kakor so opredeljena v Uredbi (EGS) št. 1408/71. V skladu s tem veljajo posebne določbe iz Priloge k Uredbi (ES) št. 859/2003;
- (f) plačila na prihodek vezane pridobljene obvezne pokojnine v primeru starosti, in sicer po stopnji, ki velja na podlagi zakonodaje države dolžnice ali držav članic dolžnic pri selitvi v tretjo državo, in sicer brez poseganja v obstoječe dvostranske sporazume;
- (g) dostopa do blaga in storitev ter dobave blaga in opravljanja storitev, ki so na voljo javnosti, vključno s postopki za pridobitev nastanitve ter informacijami in storitvami svetoovanja, ki jo nudijo službe za zaposlovanje;
- (h) prostega dostopa do celotnega ozemlja zadevne države članice v mejah, ki jih določa nacionalna zakonodaja.

2. Zadevne države članice lahko v zvezi s točkami (c) in (g) odstavka 1 omejijo enako obravnavo glede štipendij in posojil za študij in vzdrževanje ter drugih štipendij in posojil v zvezi s srednješolskim in visokošolskim izobraževanjem ter poklicnim usposabljanjem, pa tudi glede postopkov za pridobitev nastanitve.

V zvezi s točko (c) odstavka 1:

(a) se za dostop do univerze in posrednješolskega izobraževanja lahko zahtevajo posebni predpogoji v skladu z nacionalno zakonodajo;

(b) lahko zadevna država članica omeji enako obravnavo na primere, ko je stalno ali običajno prebivališče imetnika modre karte EU ali družinskega člana, za katerega terja koristi, na njenem ozemlju.

Odstavek (1)(g) ne vpliva na svobodo sklepanja pogodb v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo.

3. Pravica do enake obravnave, kot je določena v odstavku 1, ne posega v pravico države članice, da v skladu s členom 9 odvzame modro karto EU ali zavrne njeno podaljšanje.

4. Če se imetnik modre karte EU preseli v drugo državo članico v skladu s členom 18, pozitivna odločitev o izdaji modre karte EU pa še ni bila sprejeta, lahko države članice omejijo enako obravnavo na področjih iz odstavka 1, z izjemo točk (b) in (d). Če v tem obdobju države članice prosilcu dovolijo zaposlitev, se odobri enaka obravnavo z državljani druge države članice na vseh področjih iz odstavka 1.

Člen 15

Družinski člani

1. Direktiva 2003/86/ES se uporablja z odstopanji, določenimi v tem členu.

2. Z odstopanjem od člena 3(1) in člena 8 Direktive 2003/86/ES združitev družine ni odvisna od zahteve, da ima imetnik modre karte EU realne možnosti za pridobitev pravice do stalnega prebivanja in minimalno obdobje prebivanja.

3. Z odstopanjem od zadnjega pododstavka člena 4(1) in člena 7(2) Direktive 2003/86/ES se integracijski pogoji in ukrepi iz teh členov lahko uporabljajo samo po tem, ko se zadevnim osebam odobri združitev družine.

4. Z odstopanjem od prvega pododstavka člena 5(4) Direktive 2003/86/ES se dovoljenja za prebivanje za družinske člane odobrijo najpozneje v šestih mesecih od datuma vložitve vloge, če so izpolnjeni pogoji za združitev družine.

5. Z odstopanjem od člena 13(2) in (3) Direktive 2003/86/ES je trajanje veljavnosti dovoljenj za prebivanje družinskih članov enako kot trajanje veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega imetniku modre karte EU, če to dovoljuje obdobje veljavnosti njihovih potnih listin.

6. Z odstopanjem od drugega stavka člena 14(2) Direktive 2003/86/ES države članice za dostop do trga delovne sile ne uporabljajo nikakršne časovne omejitve.

Ta odstavek se uporablja od 19. decembra 2011.

7. Z odstopanjem od člena 15(1) Direktive 2003/86/ES za namene izračuna petih let prebivanja, ki se zahtevajo za pridobitev nevezanega dovoljenja za prebivanje, se lahko sešteje prebivanje v različnih državah članicah.

8. Če države članice uporabijo možnost iz odstavka 7, se smiselno uporabljajo določbe iz člena 16 te direktive o seštevaniu obdobji prebivanja imetnika modre karte EU v različnih državah članicah.

Člen 16

Status rezidenta za daljši čas ES za imetnike modre karte EU

1. Direktiva 2003/109/ES se uporablja z odstopanji, določenimi v tem členu.

2. Z odstopanjem od člena 4(1) Direktive 2003/109/ES je imetniku modre karte EU, ki je izkoristil možnost iz člena 18 te direktive, dovoljeno seštevati obdobji prebivanja v različnih državah članicah, da se izpolnijo zahteve v zvezi z dolžino prebivanja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pet let zakonitega in nepretrganega prebivanja kot imetnik modre karte EU na ozemlju Skupnosti, in

(b) zakonito in nepretrgano prebivanje dve leti tik pred predložitvijo ustrezne vloge kot imetnik modre karte EU na ozemlju države članice, v kateri je bila vloga za pridobitev dovoljenja za prebivanje rezidenta za daljši čas ES vložena.

3. Za izračun obdobja zakonitega in nepretrganega prebivanja v Skupnosti in z odstopanjem od prvega pododstavka člena 4(3) Direktive 2003/109/ES obdobja odsotnosti z ozemlja Skupnosti ne prekinejo obdobja iz odstavka 2(a) tega člena, če so krajša od 12 zaporednih mesecev in ne presegajo skupno 18 mesecev v obdobju iz odstavka 2(a) tega člena. Ta odstavek se uporablja tudi v primerih, ko imetnik modre karte EU ni izkoristil možnosti iz člena 18.

4. Z odstopanjem od člena 9(1)(c) Direktive 2003/109/ES države članice podaljšajo obdobje odsotnosti z ozemlja Skupnosti do 24 zaporednih mesecev, ki je dovoljeno rezidentu za daljši čas ES – imetniku dovoljenja za prebivanje za daljši čas, z opombo iz člena 17(2) te direktive, in njegovim družinskim članom, ki jim je bil dodeljen status rezidenta za daljši čas ES.

5. Odstopanja od Direktive 2003/109/ES iz odstavkov 3 in 4 tega člena se lahko omejijo na primere, ko lahko zadevni državljan tretje države predloži dokazila, da je bil odsoten z ozemlja Skupnosti bodisi zaradi opravljanja gospodarske dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba bodisi zaradi opravljanja prostovoljnega dela ali študija v svoji državi izvora.

6. Člena 14 (1)(f) in 15 se po potrebi še naprej uporabljata za imetnike dovoljenja za prebivanje za daljši čas, z opombo iz člena 17(2), potem ko je imetnik modre karte EU postal rezident za daljši čas ES.

Člen 17

Dovoljenje za prebivanje za daljši čas

1. Imetnikom modre karte EU, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 16 te direktive za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas ES, se izda dovoljenje za prebivanje v skladu s členom 1(2)(a) Uredbe (ES) št. 1030/2002.

2. V dovoljenju za prebivanje iz odstavka 1 tega člena v rubriki „opombe“ države članice vnesejo „nekdanji imetnik modre karte EU“.

POGLAVJE V

PREBIVANJE V DRUGIH DRŽAVAH ČLANICAH

Člen 18

Pogoji

1. Po 18 mesecih zakonitega prebivanja v prvi državi članici kot imetnik modre karte EU se lahko zadevna oseba in njeni družinski člani selijo v drugo državo članico, ki ni prva država članica, z namenom visokokvalificirane zaposlitve pod pogoji iz tega člena.

2. Imetnik modre karte EU in/ali njegov delodajalec čim prej in najpozneje en mesec po vstopu na ozemlje druge države članice pristojnemu organu te države članice predloži vlogo za modro karto EU in vso dokumentacijo, ki dokazuje, da izpolnjuje pogoje iz člena 5 za drugo državo članico. Druga država članica se lahko v skladu z nacionalno zakonodajo odloči, da prosilcu ne bo dovolila zaposlitve, dokler njen pristojni organ ne sprejme pozitivne odločitve.

3. Vloga se pristojnim organom druge države članice lahko predloži tudi, ko imetnik modre karte EU še vedno prebiva na ozemlju prve države članice.

4. Druga država članica obravnava vlogo v skladu s postopki iz člena 11 ter prosilca in prvo državo članico pisno obvesti o odločitvi, da:

(a) izda modro karto EU in prosilcu dovoli prebivati na njenem ozemlju zaradi visokokvalificirane zaposlitve, kadar so pogoji iz tega člena izpolnjeni in pod pogoji, določenimi v členih 7 do 14, ali

(b) zavrne izdajo modre karte EU ter od prosilca in njegovih družinskih članov zahteva, da skladno s postopki, predvidenimi z nacionalno zakonodajo, vključno s postopki za odstranitev, zapustijo njeno ozemlje, kadar pogoji iz tega člena niso izpolnjeni. Prva država članica brez formalnosti nemudoma ponovno sprejme imetnika modre karte EU in njegove družinske člane. To velja tudi v primerih, ko veljavnost modre karte EU, ki jo je izdala prva država članica, poteče ali če je bila odvzeta med obravnavanjem vloge. Člen 13 se uporablja po ponovnem sprejemu.

5. Če veljavnost modre karte EU, ki jo je izdala prva država članica, med postopkom poteče, lahko države članice, če tako zahteva nacionalna zakonodaja, izdajo začasna nacionalna dovoljenja za prebivanje ali enakovredna dovoljenja, ki prosilcu omogočajo nadaljevanje zakonitega prebivanja na njenem ozemlju, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve o vlogi.

6. Prosilec in/ali njegov delodajalec je lahko odgovoren za stroške, povezane z vrnitvijo in ponovnim sprejemom imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov, po potrebi vključno s stroški, ki so se krili iz javnih sredstev v skladu z odstavkom 4(b).

7. Pri uporabi tega člena lahko države članice še naprej uporabljajo obseg sprejema iz člena 6.

8. Ko imetnik modre karte EU in, kjer je to ustrezno, njegovi družinski člani drugič izkoristijo možnost selitve v druge države članice pod pogoji iz tega poglavja, se kot „prva država članica“ razume tiste države članice, od koder se zadevna oseba preseli, kot „druga država članica“ pa država članica, kjer zaprosi za prebivanje.

Člen 19

Prebivanje v drugi državi članici družinske člane

1. Če se imetnik modre karte EU preseli v drugo državo članico v skladu z določbami iz člena 18 in če si je družino ustvaril že v prvi državi članici, imajo člani njegove družine pravico, da ga spremljajo ali se mu pridružijo.

2. Zadevni družinski člani ali v skladu z nacionalno zakonodajo imetnik modre karte EU najpozneje en mesec po vstopu na ozemlje druge države članice pristojnim organom te države članice predložijo vlogo za dovoljenje za prebivanje družinskega člana.

Če veljavnost dovoljenja za prebivanje družinskega člana, ki ga je izdala prva država članica, med postopkom poteče ali imetniku ne omogoča več zakonitega prebivanja na ozemlju druge države članice, države članice osebi dovolijo, da ostane na njihovem ozemlju, po potrebi z izdajo začasnega nacionalnega dovoljenja za prebivanje ali enakovrednega dovoljenja, ki prosilcu omogoča, da zakonito prebiva na njenem ozemlju z imetnikom modre karte EU, dokler pristojni organi druge države članice ne sprejmejo odločitve o prosilcu.

3. Druga država članica lahko od zadevnih družinskih članov zahteva, da z vlogo za dovoljenje za prebivanje predložijo:

- (a) svoje dovoljenje za prebivanje v prvi državi članici in veljavno potno listino ali overjene kopije teh dokumentov ter vizum, če se ta zahteva;
- (b) dokazila, da so prebivali kot družinski člani imetnika modre karte EU v prvi državi članici;
- (c) dokazila, da imajo sklenjeno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsa tveganja v drugi državi članici, ali da ima imetnik modre karte EU takšno zavarovanje sklenjeno zanje.

4. Druga država članica lahko zahteva, da imetnik modre karte EU predloži dokazila o tem, da ima imetnik:

- (a) nastanitev, ki se šteje kot normalno za primerljivo družino v enaki regiji in ki ustreza splošnim zdravstvenim in varnostnim merilom, ki veljajo v tej državi članici;
- (b) stalna in redna sredstva, ki zadoščajo za vzdrževanje njega in njegovih družinskih članov, ne da bi potreboval socialno pomoč te države članice. Države članice ta sredstva ocenijo glede na njihovo naravo in rednost, upoštevajo pa lahko tudi raven minimalne nacionalne plače, pokojnine in število družinskih članov.

5. Odstopanja iz člena 15 se še naprej uporabljajo smiselno.

6. Kadar si imetnik modre karte EU družine ni ustvaril v prvi državi članici, se uporablja člen 15.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Izvedbeni ukrepi

1. Države članice Komisijo in druge države članice obvestijo o tem, ali so sprejeti zakonodajni ali drugi ukrepi na podlagi določb členov 6, 8(2) in 18(6).

Tiste države članice, ki uporabijo določbe člena 8(4), sporočijo Komisiji in drugim državam članicam ustrezno utemeljeno odločitev z navedbo zadevnih držav in sektorjev.

2. Države članice vsako leto in prvič najpozneje do 19. junija 2013 v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 sporočijo Komisiji statistične podatke o številu državljanov tretjih držav, ki jim je bila v preteklem koledarskem letu odobrena modra karta EU in, če je mogoče, podaljšana ali odvzeta modra karta EU, ter navedejo njihovo državljanstvo, in, če je to mogoče, poklic. Na isti način sporočijo tudi statistične podatke o sprejetih družinskih članih, razen podatke o njihovem poklicu. Informacije o imetnikih modre karte EU in njihovih družinskih članih, sprejetih v skladu s členi členov 18, 19 in 20, vključujejo tudi navedbo države članice predhodnega prebivanja, kolikor je to mogoče.

3. Za izvajanje člena 5(3) in po potrebi člena 5(5) se navede sklic na podatke Komisije (Eurostat) in po potrebi na nacionalne podatke.

Člen 21

Poročila

Komisija vsake tri leta in prvič najpozneje 19. junija 2014 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive v državah članicah, kjer zlasti oceni učinek členov 3(4), 5 in 18, ter predlaga morebitne potrebne spremembe.

Komisija predvsem oceni ustreznost plačnega praga iz člena 5 in predvidenih odstopanj iz navedenega člena, ob tem pa med drugim upošteva raznolikost gospodarskih, sektorskih in geografskih razmer v državah članicah.

Člen 22

Kontaktne točke

1. Države članice imenujejo kontaktne točke, pristojne za prejemanje in pošiljanje informacij iz členov 16, 18 in 20.

2. Države članice zagotovijo ustrezno sodelovanje pri izmenjavi informacij in dokumentacije iz odstavka 1.

Člen 23**Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 19. junija 2011. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 24**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 25**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 25. maja 2009

Za Svet
Predsednik
J. ŠEBESTA